

Luxemburg kocht villa Beukenhage van familie Kessler

Den Haag biedt als regeringsstad onderdak aan enkele zeer fraaie diplomatieke residenties. De Haagse publiciste en historica Reinildis van Ditzhuizen maakt een ronde langs die prachtige panden, gelardeerd met verhalen over de mensen die er verbleven. Vandaag de woning van de ambassadeur van Luxemburg.

Hubert Würth,
ambassadeur van
Luxemburg.

DOOR REINILDIS VAN DITZHUIZEN

Den Haag – Het is kunst, kunst en nog eens kunst wat we zien in de ruime residentie van Hubert Würth, ambassadeur van het Groothertogdom Luxemburg. Veel, heel veel schilderijen, prenten en tekeningen, maar ook kunstwerken van hout, steen, koper en rubber, veelal afkomstig uit Luxemburg (natuurlijk), Rusland (Würth's vorige ambassadeurspost) en Nederland en van Würth's eigen hand. Hij wijst op twee opvallende creaties boven de deuren van de garderobe: „Ze bestaan elk uit acht tapijtmotieven die ik op een bepaalde manier heb gerangschikt en vervolgens met een kleurrijke lint heb verbonden”.

Hij wandelt door naar de reusachtige hal met trappenhuis die het huis aan de Jacob Catslaan 2 in tweeën deelt. Terzijde is een grote schouw met een zithoek die opvalt door de kleurige, zeer doordacht geordende kussens: „Die kleurencombinatie is mijn hommage aan Mondrian”, verklaart de kunstzinnige diplomaat. Hij loopt verder, laat de twee eetkamers, de drie flinke salons en de overdekte veranda zien. „Luxemburg is sinds 1948 eigenaar van deze villa Beukenhage”, vertelt hij, terwijl hij een stapel mappen met archiefstukken tevoorschijn haalt. „Wij hebben het toen gekocht van de familie Kessler die het huis ook heeft laten bouwen”. Hij houdt een groot-formaat ontwerp tekening van de architect A. Mulder J. Hzn. omhoog uit 1915. De kapitale vierkante villa van zeven bij zeven traveeën prijkt er in al zijn glorie op. Met zijn houten kruiskoosijnen, sierankers en het ingangsportaal op Toscaanse

zuilen vertoont het huis kenmerken van de traditionalistische bouwstijl.

Het was Wilhelmus Petrus Kessler (1865-1926) die in 1913 opdracht gaf tot de bouw van Beukenhage. Via zijn vrouw Cornelia Bucker uit Hoorn was hij op dat moment directeur van de Hoornsche Crediet- en Effectenbank. Wim Kessler kwam uit een ondernemersfamilie die in korte tijd zeer bekend en zeer vermogend was geworden.

Shell

Niet als zijn oudste broer Jean Baptist August trok hij eerst naar Indië. Jean zou het daar ver brengen: hij werd directeur van de in 1890 opgerichte Koninklijke Nederlandse Petroleummaatschappij (later Shell). Zijn zoon Guus volgde hem op als president-directeur van Shell, een andere zoon werd voorzitter der directie van Hoogovens. Wim had nog een oudere broer, die de naam Kessler in Den Haag nog altijd op een bijzondere manier levend houdt: dat was Dominicus A.J. Kessler die in 1921 maar liefst 230.000 gulden schonk aan de vereniging 'Tehuis voor onbehuisden'. Van dit geld profiteert de instelling nog steeds en daarom werd ter ere van de gulle gever de naam van de vereniging veranderd in Kesslerstichting. Mede dankzij Kesslers geld werkt deze stichting voort aan haar doel: steun en onderdak verschaffen aan thuislozen, onder meer in een bus bij het Centraal Station. Vorig jaar maakten niet minder dan 35.958 mensen gebruik van deze bus. Wim Kessler overleed in 1926. Zijn weduwe bleef tot haar dood aan het einde van de Tweede Wereldoorlog in Beukenhage wonen. Daarna verkochten de erven Kessler het huis met de immense tuin aan de ambassadeur van Luxemburg, Auguste Collard. Deze

Collard, voormalig minister van landbouw, was sinds 1933 gezant van Luxemburg in Nederland. Al die jaren was hij echter op zijn slot in Bettembourg blijven wonen. Hij behartigde de Luxemburgse belangen door regelmatig heen en weer te reizen. Bovendien was in Den Haag sedert 1924 de advocaat en kantonrechter mr. Alexander Rueb (1882-1959) als consul van het Groothertogdom werkzaam. Rueb, tevens voorzitter van de Wereldschaakbond, hield als zodanig kantoor aan de Van Speijkstraat 1. Vanaf 1948 echter resideerde Collard, die inmiddels de rang van ambassadeur had gekregen, permanent in zijn Haagse villa aan de Jacob Catslaan en wel tot 1957. Würth: „In die jaren was hier ook de kanselarij. De salon waarin we nu zitten en die in Kesslers tijd werd gebruikt als biljartkamer, was Collards kantoor. Pas in 1975 verhuisde de kanselarij naar een ander adres. En in 1988 kocht Luxemburg daartoe het pand Nassaulaan 8, waar ons kantoor nu nog is”.

Bij ons vertrek demonstreert Würth aan de hand van de kleuren van het ingangsportaal de historische verbondenheid tussen Luxemburg en Nederland. „'t Is een grappje, maar wel aardig, want het siertraliewerk aan weerszijden van de entree is blauw, Nassaublauw. En de houten voordeur kun je met enige goede wil oranje noemen. Onze beide vorstenhuzen dragen immers de naam Nassau. De Oranjes waren tot 1890 tevens Groothertog van Luxemburg”.

adres: Jacob Catslaan 2

opmerkingen:

	herkomst: Haagsche Courant	datum: zomer 97
		neg.nr.:
Gemeente 's-Gravenhage		Hoofdafdeling Monumentenzorg